

Abstrakt

Exil hrál v dějinách rumunského národa vždy významnou úlohu. Z tohoto důvodu představuje rumunská literatura psaná v exilu po roce 1945 důležitou součást rumunské literatury jako celku. Francie se díky jazykové a kulturní spřízněnosti stala jednou z hlavních cílových zemí rumunských exilových spisovatelů. Úvodní kapitola je věnována popisu, klasifikaci a historii tohoto jevu v rumunském kontextu; dále se zabývá postavením exilové literatury a její recepcí v Rumunsku. V práci jsou podle data odchodu do exilu zastoupeni autoři starší (Mircea Eliade, Virgil Ierunca, Monica Lovinescu) i mladší (Paul Goma, Bujor Nedelcovici, Dumitru Țepeneag) exilové generace. Skrze vybraná díla získáváme představu o tvorbě a životě jednotlivých spisovatelů během procesu integrace v nových podmínkách a zároveň jsme konfrontováni s reáliemi tehdejšího komunistického Rumunska – hlavním tématem autorů, kteří jsou představení jako zástupci exilové generace a jejichž prostřednictvím bylo možné načrtnout základní obraz tohoto jevu v rumunské literatuře.